

GÖLTEPE'LİLER YİBİT OLUR HA!

İLKER BABACAN

Şehri İstanbul'da bir tepeydi Göltepe. Umutların, düşlerin hayallerin soğuklukla gereklenmediği yoksul gecekindi sentti. O den plazaların altında durur. Göltepe denince aklıma hep bir fotoğraf karesi gelir yerlerin den plazalar ve altında gecekindir. "Urazlardan gelip gırtlığımızı keseceler" diyer oligorisi. Itaklıydılar. Çünkü o gecekindirlerin üzere plazalarını, yoksul halkın konum ederek yaptılar. Kan ve gözyaşıyla büyüyor o plazalar.

Ve o plazaların gölgesinde yer alan Göltepe. Dik yokuşların bitmek, tükenmek bilmediği, her sabah erkenden kalkılıp, insip çıkılan insanın nefesinin kesildiği yerler. Hele bir de kar yağdıysa, buz tutmuşsa, değil araz, insan râm ile çekmekten o yolda yürümek. Ve de yazın o bunaltıcı sıcaklığında sızlamak dik yokuşları. Bir kere lanet olur insan. Ama yine de sızılır o dik yokuşları. Çünkü bitirdik sızınımız gerektirir. "Tazi toprağı altın" deyip Anadolu'nun bağından kopup gelen "Ekmele parası" râm, daha iyi bir hayat râm, çıkıp gelenlerin senttiği Göltepe.

Büyük hatın insan yutan anaforunda hayat setin, yazın zordun.

Ve sokaklar, olmasa olmazdın onlar. Ama burası Göltepe. Yokluk râmde erker büyüyor sokakları, burda sokaklardır pek çok sızınan eufi. Onlar seker gıgip, salınacaklara binecek sızınıklıyı yazan madan yitirirler. Bir ellerinde sigara, doldururlar dumanı erşelerine, bir ellerinde bally çekerte hayatlarını. Sokaklardakiler setin hayatın sızınıklarıdır onlar. Uurur-uururlar. Karakolların gedikli müstahşirler, ile mapusluk onların okurlar. Sokaklardaki hircin yazını, orda daha bir kitleyiler.

İşte İlker'de o sokakların çocuğuydu. Çocuk su yozu, 1.50'lik boynuyla o heybetli durdu. İnce dal gibi bacaklar, emmek gibi sarkan gözleri, ağırbaşlılığıyla kauga adamıydı. İtre, bir gemi yüzüne bakıp da "Ne kadar saf, teniz, piri piri kordem, arkadaşım, yoldasım olsun" denekleri kendinizi alamadığınız, bir daha görmekleri geri durmadığınız oldu mu? Belki olmuştur, ama eğer olmuyorsa, ne eğer İlker'i görseydiniz, söyleyecektiniz, düşüncektiniz herkes bunlar olacaktı.

O den plaza sahiplerinin bilip isteyerek yarattığı başka bir dünyadır Gültape sokakları. Yankesirlikle, uyuturucu, kauga, döner... Her şeyin olduğu sokaklar. Arkadaş rana göz kapalı belaya delinir. bu sokaklarda. Bir cigara rana adam binaları. "Atemin rasyonu" bu sokaklarda yazılır. Her türlü kırık, pirligin olduğu bu sokaklarda İlker tertemiz kalmıştı. Adaletsizliği görüp yaparmış, her damı zayıf, güçsüzün yanında yer almıştı. İhtiyacı duyan oldu mu durmadan yardım ederdi İlker.

O daha küçük yarıda Suez babasına öpken sında kaçıp tonuymıştı sokaklarda. Çocuklar erkek olgunluğunda sokaklarda. Tek başına ayakta kalman ya sokaklarda öğrenmiştir. Gün olmuştur aa kalmış, sokakta yatıp kalmış bally sekmış, kendini siletmiştir... İlker büyük olduğu sokaklarda çocukların günv erke bırakıp, mertlice-delikanlılığa ermiş, dürüstlüğü, mütevazılığıyla sokakların sözü dımlenir delikanlısı olmuştur. Küçük büyük herkesin sevgisini, saygısını kazanmıştı. Delikanlıydı İlker. Mahalle delikanlısı. Öyle yazılmıslardan, kendini öyle göstermek isteyip de, gerçeğnde öyle

olmayanlardan değil, harbinde. Metti, doğru, cesur. Kağada ne kadar atılan, keskinse mar-
tum ve hareketler karşısında da o kadar yufka
yurek. sevecendir.

Yazına göre de oldukça olgundur ilker. Ağır
başlıdır. öyle sululuklara gelmez. uakurdun hep
dile geçer. Basi öne eğilmez asla. Gerektiği zaman
dika konuşmaz, şımarıklıklar yapmaz, oturmasını,
kalkmasını bilir.

Sessiz, dingin durur ilker. Ama o duygunluk
firtına öncesi sessizlikle girer. Hiç bir rite tez
canlı olmazdı. Ne zaman ne yapması gerektiğini
bilirdi o.

Silahlarda çok meraklıdır, silahlara girmez.

Aste, Balıkesir'li olan ilker, 1978 İstanbul
doğumludur. Kağamın zehri İstanbul'da büyük,
atlarla tanışması da hayli olaglı olur. İker vur
keskin bıcak girer ilker. Özü-şözü bürdür ve
rekimendir.

İlker 1978 doğumludur. O'nun doğduğu yer
Gültepe Deürmei Sol'unda kurulmuş ilan ettirgi
yedir. Aynı tarihte olması da hoş bir tesadüf
olabilir.

Faşistlerin merkezi olan Gültepe'ye büyük
bir baskın yapıyor ve faşist odaklar dağıtılır.
D.S. dalgasını kurmuştu bir kez Gültepe'ye.

Ve 95 yılında Parti-Cephe örgütlenmesi
hızla sürmektedir. İker kizi faşistlerin yoğun olduğu
bir bölgede salonuna girerler. Birisi konuşma ya-
par. Şapırmıştır ilker. Tika basa olur bölgede
salonunda birimlere bir tele o karşı koyar. İker
ride bulunur faşistlerle sınımladın ilker hayli
tartırır orada.

Arkadaşlar konuşmalarını bitirip çıkıyorlar.
Ama ilker peşlerini bırakmaz. Bir arabayla yolları-
nı keser. Birim arkadaşlar polo sanar önce, ara-
badan ilker sükünce yine tedbirlerini alırlar.

Ama o yanlarına gelir. Onların halini olduklarını söyler. Zikrelerimdir o konuşmadan. Ve sorular soran o yıllarda Besiktas Karşı grubuna takılmaktadır. İlker dönür bızaklarıyla yapılan maç kavgalarının değirmen adamıdır.

Tanısmadan sonra yaşamı değişmeye başlar. Artık sorulara doğru cevaplar bulmaktadır. Bir lüzumlar birbirinin izler. Kısa zamanda Gültepe'de DİG Rinde yer alır. İlker dergi dağıtan olmuştur. Örgütlenen olmuştur. Fesat odaları dağıtan olmuştur. Yine 13 Aralık'ta şehit düzen Azurium konutlarında eğlenen eğlene koşturur. Hesap sorandır artık. Ne bir isim rinde İlker varsa eğer, olur mu, olmaz mı, nasıl olur vs. tartışılmazdı. İlker varsa o is butlaka olur.

Sonrım 95 yılı Ekim ayıydı. Seçimler için oy vermeyen afişler asacağız. Gültepe sokaklarında toplandık. En az 30 kişi vardı. Bilirdük ki, pek sağ İlker'in örgütlediği insanlardı. Bir sokakta durduk. Afişler bekliyorduk Yarım saat geçti, bir saat kadar oldu. Bizim afişler gelmedi ama polis geldi, 4-5 minübüs dolusu. Bir komünemın arkasına geçtik Arkadaşlar sokaklara dağılırken İlker belinden tabancasını çıkarıp üç-dört el atar aktı. Tabir polister miç gibi sakilip kaldılar. Az önce au kopeği gibi gelenler oldukları yerden kimildayamadılar.

İlker afişe bile silahla şikardı. Normalde de silahsız germezdi. Ciplake hışvedirdi kendisini. Hatta bu merakı nedengle ilkerlere takılmıti bir dönem.

96 1 Mayıs'ında İlker'de militis yürüyüşüne katılır. Ne şatıymalara... O zaten bunu bekliyordu. Yine 1 Mayıs'ta ilgerin bir olay yaşanır. Toplanma yerinde mesyatif arkadaş burayı tutun bizim itaklıyız Kazanacağız pankartı gelecek der. Bekleten zaman geçse o arada 3-4 kişi gelir. Toplanmaya koşarlar. Tabir İlker durmaz. Birinin onların yer olduğunu pankartlarının geleceğini söyler. Gelenlerde

Kezdirilme ait olduğunu idda ederler. Tortuma sürer. Artık iz kavgaya bağırma uyarır. Yumruklar sıkılır. Ki o arada masyatır arkadaş gelir. Duruma el koyar. Tabii İlker bu tekme tokat kavacak adamları. İnşaatçı arkadaşlarından gelenlere pankartlarını asmalarını söyler. O koca pankartta İTAKİMİZ KAZANACAKGIZ yazılabılır.

Ölüm orucu sürecinde yapılan her koronda, molotoflamada, pankart asmada ve daha peke çok eylemlerde hesap soran İlker. Ancak ölüm orucunun ardından gözaltına alınır ve tutulur.

Artık mahpusluk yılları başlamıştır İlker'in. Ancak hapislik İlker'in büyüdüğü, geliştiği yer olacaktır. Ve ilk olarak Sakarya hapishanesine gollanır.

Ama iş buradadır. O hesap sorandı. İtalking aca edilecekler, yoldaşlarını katledilerden hesap sormak için SPB olmak istiyordu. Bu mürada emenden tutulurken her yerde olarak kalır. Ama hapishanede her barakatta yer alan İlker.

Sakarya'ya getirildiğinde henüz 17 yaşındadır. Heybetli duruşu, sert bakışları, az konuşmasıyla onu tanıyanlar bu görünüşünden çekinirler.

Ama o sertliğin altında cocuk yanları sakardı konuşulduğunda. Gözlerinin cocuk saflığında bakışı görülürdü. Kavgu sohbetlerde daha bir belli olurdu cocuk yanları. Gültepe'yi anlatırdı. Ördaki sokale yaşamından utanıp sıkıldığı olmuştur. Ama em kote da "Bir gün faşistleri okulda İsraililere saldırdığını duyduk" o zaman faşizmin özünü bilir İlker. Onların kötülüklerini, katlihatlarını bilir. O sabahdan sonra mahallede barındırılmaz onları. Elinde palasıyla 20-30 kişilik faşist grubunun ortasına dalgını, gözünü karartıp, faşistleri her püskürttüğü gözlemler öfke

anlatır. "Aşk olsun çörek" derim gözlemlerim öfkeyi görünce.

Sakarya hapishanesinde sık sık pozitif mafyalarda satılmalar yaşanır. Bir gün yine bir satışma çıkar. İlker en önde yer almaktadır. Bayanlar malta dayken onların kağız kapısı kırılır. Bir. Margal asıldığında İlkerim gözleri iki atış parçasıdır. İlkerim nasıl 20-30 kır arasında amansız dalışını anlatır gözleri.

İlker burada da dışarıda bir sorumlulukları üstlenir. Sakarya hapishanesinde yaşamı ve mütevarızlığı ön plana çıkar. Bu yeni mevzide reberkeçlerdir, güvencilerdir, barışat sorumlusudur. Ve en önemlisi de herkesin ilallah ettiği spor sorumlusudur. Çünkü spor başlatan komite vardır mi sürdürülebilirlikle olsun. Her gün yeni bir hareket yarat eder. Kendisi de zaten karateçidir.

O dönemde Sakarya'ya yeni yeni tutuklular alınmaya başlanmıştır. Pele sözü 96 ölüm oranı etkinliklerinden gelen bir insanlar arasında derinlikler hız tanımayanlar da, 16'sında olan da, 40 yapına gelmiş olanlar da vardı. Koguslar kalan balık ve yaşam hareketlidir.

Bir gün İlker eli kantar rinde sorumlusunun yanına gider. Elr kantar rindedir. Değişim mes soru.

- N' oldu yine?

Bir arkadaş (Bizim tanımayan canları ne istese yaparlar sıklıkla) İlkerim yapılmasını istediği hareketi yapmaz. İtali olarak kızgın ve öfkeli o arkadaşına kusmukla rını reri girip duvarı yumrukluyor.

Yine en çok sevdiği şey akşamları havanlandırmada büyük bir atış, yalın ve arkadaşlara marş söyletmektir. Herkesi halay selmeye zorlardı. Tabii kendisi halay selmez.

Kültür-Sanat rilerini hiç sevmeydi. Bu

konuda mesela bir söz vardı. Sanatla sepetle
her isim olmaz.

Bazı şeyler "ona göre" değildir "işr olmaz"
di "bazı şeylerle.

-İlker solun koşuruna gidilecek. Sen de
geleceksin.

-Her isim olmaz onlarla.

-Geleceksin İlker.

-Ne isim var orada.

Ona göre olmayan şeyler sadece bir değil-
dir. İtalle oyunları oynamak, türler söylemek, trjati-
ro oynamak. Bunları yapacaksın derdiğimde cevabı
hazırdır. "İşr olmaz"

İlker sokaktan aldığı kültürü atomunuzda
halla. Bu tür şeylere gelmez. O'na silah da
kanga da yeter.

Sonra öğrenir, kavrar her isim yumurtla,
silahla halledilmeyeceğini. Eğitimsiz kavrar. Sokak
yaşamında hep tele basına ayakta kalmayı bilen,
tuttuğunu kopordur. Zamanla bu yanları gerçek
anların bulmaya bozlar. Olgun, ağırbaşlı, kendine
güvenli bir denir. - "Sokakta böyle yaşamı-
yor" der. "Ciddi olacağını ağırlığını kayataca-
sın, yoksul tutunamazsın" der. Sokaklarda değil-
dir artık Yüreğini bir sevdaya aşmı. Ve
delikanlılık bir sevdada büyülmüştür. Büyük
sevdasını daha da eğim kılmak gerekler gü-
rekte. Ve o delikanlı kültürünün olumsuz yan-
larını atıp, olumlu yanlarını Parti - Cephe köh-
tünüyle bütünleştirir. Horuna gitmeyen birsey
olduğunda "işr olmaz" denir. Bir zamanlar
"zarla" yaptırılan işleri gören bildir dört elle
sarıldı. Sokaklarda da kendine komünçülikle güven-
ir uerliğinde yadırgadıysa da ille basta, bir
ründe haklarını uer. Kırıldıklar olumlu güzel
yanları denirler. İlker her bir
olumsuzluğa ayak diremez. Önce kaydırır

hedefler neyi gerektiriyorsa o'nu yapti. Kahramanligi
adim adim ordu zamaninda.

Belkohl yonler politiklestike guldur zamanla
yaptigi seylee isim olma dedigi her isi is adimme
ye baslar. Malta'da elinde kitapla gorusler ilkeri.
Sonra bir bayram gunu sakin bakilar arasinda
"ben erir okuycegim" der. Ne remde baka "sila"
olan bir erir olur. Gun olur sakin bakilar ara-
sinda eline mendil alip halayin basini tutar. Bir
boska gun karode yer alır. Hatta "Bu turkugul
kim sola saylanek iste" derme "Ben" der.

Ilker'in zamaninda "bir gunlu" his birtmebr.
Sirekli gelistirdi kendini.

Isim olmadigi bir is bira kayinca guldur-
lari dalidir ona.

- Ne o ilker sanat izlerne mi merale saldir?
O soevkur gulerle "Derime her isi yapar" derdi.
takulalara. Erir yozor, pasta, borek yapardi.

Bir keresinde malta no ketinde asagiya
inince, yaptigi buncuk bilerle sacildi ortaga. Cen-
brine kaymistu tiginu ve elisini. Yere dokuler
bancuklari tepki vermeder gulumseyerek topladi,
yuldestirdi celome.

Gitar salmaya hauesleimis, her fırsatta
gitarı eline alip buyuk bir adirgetle salmaya
saluyordu. Ya da bulozile yikarken malta'ya
sagunliyordu. Elinde, kolunda kopukle oldur
halde volta atarak molotof yapimini anlatir
yordur.

Barikatehlik, genalite gitar izler dururken,
pele aldira etimyecegi komuculuge bile "hayir"
dener, guzenir asmazdi. Itu ise sacilirdi ilker.
Gunder o bir goren adamigdi.

17 yasinda girdigi hapishanede buluyordu
ilker. O soevkur guleri her degirmiyordu. Elinde
de gitarıyla sandalyede oturuyor bir gun.
Yanna gider yoldularina sigarasi birakibisini

söylüyor.

- Niye bıraktın ilker, hastamışın yoksa?

- Galiba bana dokunuyor sigara. Sesime bakarsa bovr gelir olur. Sigara kalınlaştırıyor herhalde.

Farkettirmemeğe salıyıp sessiz gılgıyar yoldaşları. Yaşlı abilerde birer dayanamayıp sırtına vuruyor ilkerim.

Bir yandan gılgıp bir yandan pat pat sırtına vururken.

- Ne sigarası oğlum, büyüdün artık büyüdün. Diyor.

Utangaça bazarını öne eğiyor ilker. Utangaçlığı sırf burada değil, başka kovalarda da asiğe çıkarıyor.

Mesela Sakarya'nın o brnaltıcı sıcaklığında bile kısa kollu bir şey giymezdi ilker.

- Bu hava sana sıcak gelmiyor galiba?

- Nedir

- Bakarsa üzümdeğine. Böz bunaltırken sen uzun kollu giymiyordun hep.

Bakılan cevap oluyor ilkerim. utangaç, sessiz...

Kız arkadaşını kendisini terk edince öilet atmış kollarna.

- Rahat ol ilker... o öönen yaradıkların senin suvun değil ki... destekle.

Yoldaşlarının verdiği moral ile ilker bunu da aşar. Öilet izlerine aldırmadan kısa kollu kıyafetlerle döler.

Yener Türker, ilkerim yaşamında özel bir yer tutar. Yener de tipki kendisi gibi sokaklarda büyümüşür. Çete kavgalarında Yener ile karşı karşıya geldiklerinde de ölmüşür. Yener'in setesine karşı ilkerim setesi. Göltepe Yener'inde mahallesi. Yener de herkesin sevip saydığı bir delikanlı.

Yener de sokak yaşamını bitirmeye rım deursmer olmaya karar verir... Yener kararını verdiğiinde ilker sokaktan bulmuştu ailesinde yerini. Yener'in ilk randevusu ilkeri leydi. Sokak arkadaşlığı gel arkadaşlığına dönüşüyordu şimdi.

- Uyarı tutucu yok

- Yok!

- Ne düşünüyorsun deursmerlik hakkında?

- Her türlü uyarım!-

Bu konuşmanın ardından güzel bir başta başlanırlar birbirlerine. Bu gün aynı yola baskımanın "her türlü uyarım" insanın gücüydü. Her şeylerle, her şeyi karşı var olacaktı bu kavgada...

Sakarya hapishanesine birlikte geldiler. Aynı dan vadan yorgunlardı. Hapiste pek çok şey birlikte yapıyor, birlikte paylaşıyor. Gültepe'nin sık yığıt delikanlıydı onlar.

Görüş günleri malta'da nöbet tutulurdu. Adıllar, gardiyanlar, pazantlarla malta'dan geçiriyorlardı. İlker ve Yener'in bir ters bakışıyla adimlerini hızlandırıyorlardı. Ama onlar bayan yoldaşlarında orada nöbet tutmalarından rahatsız olurlardı. Her hafta yapılan tertipten istediklerini alıp alırlar. Bayanlar malta nöbetinden alınırlar. Ama onlar idareyi rahatsız etmeye devam eder.

Hele ki mahkemeler oldu mu, idare gelip İlker ve Yener geliyor mu diye özel olarak sorardı. Her mahkemeden kafaları, gözleri kan içinde dönerler. Artık öyle bir hal alırlar ki durum, daha şüpheli malta idareye ya da başka bir eylen için hazırlık yapılır. Böyle durumlarda öpke ve komiklikle aynı anda olur.

Bir keresinde mahkeme dönüp asker yine sorun çıkarır. İlker de öpkeyle sinirini camını kırıp, kolu parçalanmış halde gelir hapishaneye. Revire götürülür. Diğer atılacak. Ama İlker korkuyor. Ama diğer atılmasından değil, uyuturmak için vurulan iğneden korkuyor. "Uyuturmadan diğer" diyor. Kendimizi tutamıyoruz, gülmüyoruz. Delikanlılar iğneden korkar mı hiç? Demince kendisi de gülmüyoruz.

Mahkeme günleri tahliye sohbeti yapılır. hep süreklilik duyulan işin planları yaparlar. Silah ikisim de değişmez tutkusunu. Silah demince gözleri parlak ikisiminde. Bazen "ikinci demokratize giderseniz" diye yapılan dakalara dahi kızmazlar.

Bir ara tahliye olan herkesin haber demokratikler gelir. O günler ikisi de mahkemeye gitmek istemiyor. Ya tahliye olursak diye korkuyorlar.

İlker ve Yener et ve tırnak gibidir. İki ise görünmezdir. Öyle ki bir gün yarasa, baykusu, kargası bol olan Sakarya hapishanesinde bayraklar bir yarasaya yakalıyorlar. Yener'e hediyeye ederler. Tabii Yener'in yarasaya bakabilmesi için bir kafese ihtiyacı var. Hapishanede kafeslerde, nasıl bulunabilir?

İtalil Abi de... Köğüzün ihtiyarlarından İtalil Abi'nin bir hanoryası var. Ve tabii ki bu hanoryanın da kafesi. Yener hanoryayı kafesten çıkarıp buzdolabına (kullanılan salıver haldeki buzdolabına henüz) koyuyor. Yarasanın da kafese.

İtalil Abi durumu anlıyor, kızın dönmele özereyken kurtarıyor ama kızlıkymet kapuyor elbette. Yener'e atar puskuruyor.

Bu durumda İlker kimin haldini bulup destekler?
Tabii ki Yener'i...

Köröglü ve Aygöz gibi iki can parçası olan İlker ve Yener'in yolları bir mahkeme dönüştürüyor. Yener tahliye olmuş ve özgürlüğe uğurlanacaktır. Heyecan ve mutluluk bir aradadır. Köğüz kapısının önünde uyanık olacaktır.

"Eğer bizimiz yolumdan dönese, katan onun beyrine sığacak kurumu. Ölmek var ama dönmek asla..." O gün bir sözlerle ayrıldı iki can yoldaşı. Yener Malta'da ilerlerken özgürlüğe doğru, arkasına dönüp son bir kez bakar. Bir bir daha sağ yakalayamayacaklar. Sehitlikle mertebesine erişeceğim der. Ve sözünün eri olur. Hep hayal ettiği gibi Karadeniz dağlarında, elinde o hayaller kurduğu silahıyla eritir avruna.

İlker, Yener'in sehit olduğunu öğrendiğinde tek bir cümle söyler. "Ben sehit düşünce Yener'imde mezarı olacak"

Bir uğultu ve gümürtü. İlk akla gelen, saldırı mı oldu? Ama saldırı değil deprem olur. Sarın-tılar süzerken kırık kapıları kırıp Malta'ya çıkarlar. Devrimlerin köğüsünde ciddi bir durum yok. Ama adı köğüslerde hayli yaralanan vardır. Kapıları kırık

olduğundan durumları o an bilmez. Yalnız eşlikleri geliyor. İlker durur mu, hemen morgalları acıp moral veren oluyor. Sadece konuşmaktaki da yetmiyor, etene dönüp alıp kilitler bir bir kırıyor hemen.

Adliler tonur bilirler İlker'i. Sağgi duyur, sever hepse. Onlar için İlker'in apayrı bir yeri vardır. Dert ortakları absürdler onların. Kendisinden büyük olanlar daha "abi" der İlker'e.

Gültepe'de sokak yaşamından bilir adlilerin nasıl düşündüğünü, neye ihtiyaçları olduğunu. Hayat tecrübesini deyimler olarak kullanır İlker.

Tüm adlilerle tele tele ilgilenir.

Malta'da hemen bir seyyah hastane kurulur. Fridon ve Ersay henüz yaraları tedavi ederken İlker sırtında taşıdığı yaralı adliler onlara teslim eder. Ortalık karışık, ana-baba genur adeta. Adliler gelirler.

- İlker abıysı gördünüz mü?

- İlker nerede?

- İlker'e söylemişiz bizim oraya bir uğrasın.

İlker panle olanları sakince tutmaya, endişelerini rahattatmaya çalışırken bir yandan da yatıca hazırlayıp yatırır. Yanlarından hiç ayrılmaz. Her ihtiyaclarında yan-başlarında durur.

Akı, susuz, uykusuz gecirirler ilker günü. Sarsıntılar arasında koşturmaca yarışında. Ve süre haberi geliyor sonunda.

Sevki - yarı ayrılık Hapishane bozaltılıyor. Önce adliler ucdalozmaya geleceleler. İlker'den ayrılmak hepse zor geliyor. Boyuna sarılıp ağlayanlar, ses hiç unutkan yavaş yavaş duyulur, mektuplaşmaya isteyenler... Bir ora İlker ortadan kayboluyor. Daha önce parist mafyanınla yazarantlardan dolayı herkesi bir tehditmişlik alıyor. Geri İlker'inde öyle kapana düşmeyeceğini bilirler. Aramalar sonuc ilker adli bir köşeye çekilip, oturduğunu görürler. Üstünde gözler dolu doludur. "Ölümde oluruz İlker" duyulur. Veda vakti gelir ama ayrılmıyorlar. İlker onlardan biridir. Onlar için

bir idol olmuştur. Ve yarınla adliler öylesine de-
rinden etkilenmiştir ilker.

Acısıyla, tatlısıyla yaparınları bırakıp Sakar-
ya'dan yer mevrage doğru yol alırlar

Karakale hapisanesinde edizeyle beklen-
mekteydi. Kapıda gardiyanlarda o edize yerini
bir sevinç dalgasına bırakmıştı. Sarılıp kucaklaşma-
lar sırasında ilker bir kâfede öylece beklenmekteydi.
Herkes onu başka bir sigaretten sanır bu nedenle...
Söylenen sohbetlerde bunu öğrendi kızgını, suratı
asılıyor ilkerim.

-“Ben nasıl onlara benzetiriz...”

En büyük dileği, isteği, özlemi silahları birlik-
lerde görün abilmekti. Oysa bu isteğinin gerçek-
leştiğini ama, isteğinin hapisanesinde gerçekleşmesi
si mümkün değildir. Ama yine de ilker'dir o. Karag
adamıydı. Her en önde olmalıydı. Karşılaşmaya en yakın
yerde... Sessiz dürgün su gibi ilker, barikatlık, çatır-
malık işler olur mu soğuk kâfirdi. Başka bir
ilker çıkardı o zaman ortaya. Neşeli, çapkın espr-
siler yapan bir ilker. Kendisine çok yakın, ince bir-
lerin ağzının içinde parlaklığı gülmüş yüzünde
ekşik olmazdı. Üzerine “Haklıyız Kazanacağız” yazdığı
denir sopayla öfkeyle bekledi o barikatın başında.
Yürüdümü dindik, kollarını yollara açmış yürür... Kartal
kanat gibi. Aının üstüne atlayacak gibi. Hiç kimse onun
eğilerek oturduğunu görmemiştir. Kendisine takılmak
için “Ya sen hiç eğilmez misin?” diye sorarlara.

-“Ben hiç eğilmem, eğilmem de” der,

Sadece bandını kurduğuş gün, yoldaşlarının
alından sporse içini eğilir.

Uluconlar saldırısı sonrası toplu tartışmalar
yapılmaktadır. Bu sefer idare binasının sigal edilme-
sinin yetmeyeceği, eğilim daha bir üst düzeye
taşınması üzerine sohbetler yapılır.

-Herhalde dışarı çıkar üstüne yürürüz

-Tabii ilk çıkışlar omuzlarda tasılır

- Ben ille sıklardan olurum o zaman. diyor İlker.

-Hayir ya. Niye sen önde olacaksın, biz önce çıkarız, diyen bayanlara İlker'in cevabı hazırdr.

- Olmaz bayanlar arkadaş gelir.

Tom yoldaşlara karşı korumacı olsa da bayanlara karşı daha bir hassastır İlker. Tom yoldaşlarını geride tutup önde o sarpılmak ister.

Uluconlar saldırısının ardından F Topları gündeme gelir. Bir süre sonra saldırıya vurilecek cevap belli olmuştur. Önemli bir şey olur olur olacaktır.

Süreç pedala sürer olur da İlker geride durur mu?

Gönüllüler bu direnişte en önde yer almak istediklerini belirtiyor, herkes "önce ben" diyorlar. Yaşam biçiminden kaynaklı, gözler uşak uşak parlıyor, ardıcılık ciuil ciuil dalavertilerden geçilmeyordur.

Zaman gönüllülüğünü belirtmeyende vardı.

Daha doğrusu gelip belirtmek gerektiğini bilmeyenler... Bunlardan birisi de İlker'dir. Bir toplantı sırasında gönüllü olanların yazılı sözlü olarak belirttiklerini öğrendi sonunda. Bunun öğrenince çok kızar. Ellerinde, yureğinde, kollarıyla konuşur İlker. O sakralırsından eser kalmaz. Kitle önünde ayakta durup hareketle anlatmaya çalışır merakını. "Bu işi böyle olacağını bilmiyordum. Sorulmasını bekledim... Ben muhtlak olmalıyım"

Toplantı bitir bitir kalene - kağıda sarılıp yazıyor gönüllülüğünü. Ama kızgınlığı "nasıl anlamadım" diyerek duygulanması günlerce sürüyor.

Yoldaşlarına kendisine gönüllülüğünü belirtmesi gerektiğini söyleyemedikleri için kızıyor, küsüyor, işi işini yapıyor.

Yoldaşları zorluyor İlker'in anlatması için

Gözler dolu dolu anlatıyor. Anlatırken işin detayları bir bir dokunuyor dudaklarından. En önde olmama ihtimali çok ağır geliyor ona... Önde olmak istiyor. İkona etmeye çalışıyor.

Hedefleri hep büyüktür İlker'im. Yine ilk
elbir hedeflenmişti kendisine.

Kah kendisine kızıyor niye anlamadın diye,
kah niye söylenediler diye kızıyor yoldaşlarına.

Günler yaklaşıyor İlker belki berde erinde
olurum umduğuyla "berde alın" der gibi bakar yoldaş-
larının gözlerine. Herkes lütfen yap kendisini erine
koyuyor. Heyecanlı, coşkuyla geçen günlerde "beni
mahkum etme dost yollarından" türküsü defalarca
söyleniyor.

Bir yandan da hazırlıklar yapılıyor. Anma, kutu-
lama, moral programları yapılıyor. Bir gecelerden
birinde İlker yazdığı bir şiir okuyor. Vasiyeti bu.
Coşkuyla okuyor vasiyetini. Dizeler bitince "nasıl
oldu" dercesine herkesin gözüne bakıyor.

Utaniyor sadece gibi, öne eğiyor başını. Mah-
cup, mahcup oluyor bir yandan da.

İlk ekşilerde adını göreneyince yine çok
özütüyor İlker. Günlerce konuşuyor. Sonunda yine
gönüllülüğünü belirtiyor "sizi çok özledim değil mi?"
diye mahcup oluyor yine.

23 Ekim'de açlık grevine başlanır. İlker'im
ilke uzun açlık grevi bu. Heyecanlı, kıpır kıpır...
Günler ilerledikçe coşkusu artıyor.

Sevniğe anlatıyor, her işe coşkuyla sarılıyor.
Şehitler için pano hazırlıyor. Kendi resminde
o panoda yer alacağını hayalini kuruyor.

Uzun boylu olubundan bayrak, flama, pankart
ve afiş yapılması, sahnelerin perdelerinin hazırlan-
ması, ışıklandırma ve daha bir çok teknik ayrın-
taların yerleştirilmesinde enerji vardır İlker'im.

2. Ekim tarihinde de adını göreneyince İlker bu
seferi daha da özütür. O kadar ki kendisine güvenil-
mediği sanısına kapılıyor. Oysa defalarca kanıtla-
mıştır kendisini. Kipirliği, yazamıyla güven verdiğini
biliyor. Ama şimdi tarihinde fırtınalar kopmasına
engel olamıyor. Görevlerini işe hiç aksatmaz.

Ama özgen halı her davranışına yansır.

Bu kadarına katlanamazdı İlker. Katlanmazdı, ısrar ettir ve direnirim ss. gününde 3. Ölümler önce ekip komutanı olarak o özlenmi duyduğu bandına kavuştu. Yine milletim, yine kaugada, yine kauga-
mızın her bir belkankısı.

Bu arada ortamın gerginliğinden dolayı sorumluluk gözetim koruma görevim de üstlerim İlker'in mutluluğuna düşecek yoktur.

Artık gülmüyor, gözleri ızık saşıyor her an. Önde olmanın halini görünür mutluluğu okunuyor yüzünden. Gözdeleler gibi sevmeleri yerinde durmuyor. Ama o olgun, ağırbaşlı tavırla yandırtıyor gözümün.

Bandını kuzanınca bir an önce ayna kuzanına geçip kadine bakmak istiyor. Kendi koşulları spor salonuna uzak. Bayanlar koşuuna girmeğe sekmiyor gerelde. Tamirat, salıma ub. İler İsim gittiğinde sikişip hener girmeye salıdır. Ama bu defa kendiliğinden girmeye istiyor, apığıya. Yanına bayan yoldaşlardan birini alıp hener boy aynasının olduğu yere iniyor. O'nun gönen yoldaşlar sarırmıştır.

Hener soruyor

-Hayrola İlker seni bizim koşuza görmeydim.

Keşifle gülmüyor. Aynadan kuzandığı ornaına bakıyor.

-Sizim ayna arızalanmıştı tamir etmeye indim.

Bu bandı kuzanır kuzanmaz deşistim diğer arkadaşlarına kızmıyor. "Yakıştı mı" diyor sadece.

3. Ekim yola sikişinin kutlanacağı programa hazırlanılıyor. Bant töreninin heyecanı sürerken İlker heyecanlı olduğu kadar rahat ve sükunetli yine--

Sahneye çıkıyor. Herkes "acaba ne yapacak" diye merak içinde. Darbuka salama yanına gidip darbukayı alıyor elinden. -Sadece nasıl bir ermiş istediğini anlatıyor. Gösteriyor tam, tam yapıyorak

Bit kan deneneden sonra "Tamam böyle salacakmış ıste"
diyor. Ve geçip sahneye, iki yana acıp kollarını, Roman
havası oynuyor. Hen de en hareketli pişurler. O ağır
başlı utangaç ilker böyle katılıyor sözkona.

Sakin bakulor arasında kollarını yanlara asmı
rüzgarda dalları huirdayan bir selul gibi dalgalanıyor
tüm bedeni. Yüzü apaydınlık, saçuk gibi ren şakralk
oynuyor ha oynuyor. Dörebuka süsunca bir alkış tufanı
sıkıyor. Yine utangaç geçip yerine oturuyor. Ardından
veñcu ekıp tele tek türker söylüyor. Teğbe kayde
diliyor sesleri. İlker her zamanlık türküsüne başlıyor.
"Dağlar dağlar yüce dağlar, doruğunda anam ağlar -"

Günler hızla akıp geçiyor. Döreni koğuşları
düşün euf gibi. Namluya sürülmüş memur ilker. Yeneri
düşüyor. Bir an emuel ona kavuşmayı...

19 Aralık geçeri bekleri saldırı geliyor. O
gece nöbette ilker. Maltada askerlele yüce yüce
gelince öpkeyle haykırıyor katil süsunca. "Ne
işiniz var burda" o'nun sesile uyanıyor Canakkale.
Gültepe'de 20-30 paratın üstüne elinde palayla
saldıran ilker, öpkeyle saldırıyor yine. O'nun tek
başına bu gelirden pantiğe kapılıp geri çekiliyor
katil süsunu. Tek başına puskurtunca katilleri,
barikat kuracak zaman kazanılıyor.

Canakkale geçilmez deniyor hep bir ağızdan.
İdil'in uğurlandığı maltada Fidan meşaleye dönü-
yor. Bomba, kurşun, göz yağarken bir yandan da
tanrıklar su ve köpek sıkıyorlar. İlker'e en
önde. Kendi'de döreniz olmasına rağmen diğer
dörenizlerin güvencisinden sorumlu olarak başında
siyah bereer, siyah der montuyla döreniz koğuşunun
girizinde bekliyor. En önde sözkuyula savaşılıyor.

İkinci gün göz bombaları iyice yoğunlaşıp. Nefes
almak zordur. İlker'in burnunda et öldürür renk
nefes alması daha zor oluyor. Ameliyat olmayı kan-
bul etmedisinden sessizce katlanıyordu ama bu
sefer çok daha zor olur onun için. Gazlardan

çok fazla etkileniyor. Ard arda atılan bombalarla nefessiz kalınca yere yığılıp, suların içinde uzanıyor bir ara. Bir habayken dahi etrafını kolaca ediyor "Nasulsun" diyor, nefes almakta zorlanan yoldaşına... Birimleri asile tutmak için konuşup yardım etme sırasında.

Bomba ve kurşunların ilk hedefidir İlker. Başta önce yoldaşım diğendir, o. Yazımı boyunca hep en önde olmuştur zaten. Daha küçük bir çocukken, Gült-tepe sokaklarında sık sık bazı idr. Kağannın en önünde yer alını. Şimdi de en önde iştir. Mebrur ve bomba mevzisine girerler hemen geri çağırıyor. "Sen dur, hemen gidip gelirim" Kaderisi hedef olmalı yoldaşlarını ko-rumalıdır mutlaka.

25 gün boyunca kendini almına takmıyor. Di-rensizler birimlere olarak hedef alındığından kamupetk edilmiyor bantlar. İlker cebindeki bandını sıkı sıkı sıkı-rip okuyor. Sevgüyle Uzun uzun bakıyor sarı yit-diza... Bakınca aydınlanıyor yüzü. Çocuklar bir gözlemeyiş kaplıyor yüzünü, gözlerini...

Satırma devam ederken bir ara İlker'i yarı baygın halde ateşin başına getirirler. Bastan ağaşa sirlisiklerdir, ama gerçe sekiyor durmadan. "Biraz 10m çok ıslanmışın" diyor yoldaşlarına hazırcaup-tur. O an "Ben için arkadaşlar ısın". Sık sık ken-dinden geçiyor. Soruplarını değiştirmeye çalışıyorlar, sekiyor ağasını. "Ne yapıyorsunuz, sizin soruplarınız kuru mu?" diyor İlker. Önce siz diyor. Yarı baygın halde yine önce yoldaşlarını diyor. Ateşin başında durmuyor, ayrılıyor diğer yoldaşlar ısınan diye.

Anlık baygınlıklardan sonra yine mevzisine kopuyor. Satırmanın şiddeti gittikçe artıyor. En şiddetli an yaşanıyor. Yıkılan duvardan, camdan ve tabandan acılan deliklerde kurşun ve gaz bomba-sı yağıyor durmadan. Her an vurulabilirler.

"Delikanlım
İyi bak yıldızlara

Onları belki bir daha göremessin
Belki bir daha

Yıldızların ışığında

Kollarını ufuklar gibi açıp

Uzuv gömüştün

Delikanlım!

Senin kafanın içi

Yıldızlı karanlıklar kadar

Güzel korkunsu, kudretli ve ıyıdır

Yıldızlar ve senin kafan

Kainatın en güzel şeydir--"

Koşunun tavanı keşşer gibi artık. Göz bon-
baları atılıyor peşpeşe. Mermiler yağdırılıyor tepe-
mize-- Yaralıların sayısı hızla artıyor. Bir yandan
gaz bulutlarının arasından nefes alamaz haldeyken,
yaralılar güvâli yetere taşınıyor. Namıkları hızla
ölüm kusuyor. Sekilecek yer kalmayınca kol kola
grip üzerlerine yürünecek--

İlker'in son anlarını Gültepe Halil Yılmaz ve
Fatma Tokay Kâze anlatıyorlar feda destanında.

Atalarından öğretilerdi. Sonakale geçtilerdi.

Azrail'e buyur dedi, dümana demerdi.

İlker bunı en iyi bilenlerdedir.

"Her şeye varım" dediğinde 17'sindeydi.

Gültepe'de delikanlı denirler oldu. Yaşı 17

işe de 70'indekine duyulan saygıyı gördü. Büyük
düşlemlerle boy atmadan duranda, hapisteydi İlker.

Hapishanede buyurdu desem büyüyenecekti. Yaşı ancak

22'ye değdi. Geri kalan ömrünü toprağa verdi.

O'nun bütün ölmü emir kellekti. O anı yoldan-

larından sadece birini görebildi. Fakat anlattı ge-

riye kalanlara bir bir. Kıvıya gıneldik-- İlker be-

ni korumaya salıyorduk, koluyla kafasını sarıp

göğsüne doğru bastırdı. Görülecek uygun bir yer

arıyordu gözleriyle. İşte o an tepemizdeki delikten

kürşüm ve bomba indi. Beni sıkı sıkı saran

kolun kaydı. Gültepe'nin delikanlısı bir anda

Kopüklerin arasında kayboldu. Ardından ben de kopüklerin
içine daldım ve ilkeri sıkardım. Gözleri kapalıydı, yü-
zü tertemiz, apaçık. Başının sağ tarafından kan fis-
kinyordu. Elimle kani durdurdum sandım. Ama kan-
la birlikte gaz da fışkırıyordu. Mine de elimle
bastırdım yaraya ve hemen geri çektim. Son bir
seyler geldi elim. O son şey ilkerimizin bey-
niydi avuclarımdaki...

Gölnihal Yılmaz.- Fatma T. Köse

Ölüm ilkeri direnizm içinde, direnizengiler, altında
kızılbandıyla bulur sonakhalde'de. O sonakhalde direnizim
2. şehirdi olarak kahramanlar. Belki de sok sendiği Fidan'ı
yalnız göndermeye gelni izin vermedi. Ehen geldi ölüm, sok
erken, ama ölümün bağlesi yakıti ilkerie. Direnizm içinde,
direnizm en önünde kahramanca. Yatakta hastalıktan, ya da
lanet olası bir kazadan gelecek ölüm, gelmez, yakıman
di. ilkerie. Gelecekse kangada gelmeliydi, gelecekte
kahpece de olsa, direniz, savaşın içinde gelmeliydi.

Geldi, delikanlıca bir cevap aldı.

İlker sözü, namus bilendir. 19 Aralık'ta gün boyun-
ca, keşide direnizir olmasına rağmen en önde şarptın
19 Aralık günlerin son gecesinde bir yoldaşıyla ve
dolayınca "Şehit düşebilirim şimdiden kutlu olsun" der
ve bir kaç saat sonra kutlu olur şehitliği.

İlker'den bize delikanlı bir yürek, eğilmez
bir bay, sapına kadar namuslu, tertemiz bir ad
kaldı.

O ad şimdi bebelersizim isminde, deürim
ve zafer yuruyurumuzda yazıyor.